

Sygn. akt IV KK 420/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 listopada 2017r.,
sprawy **K. K.**

skazanego z art. 107 § 1 k.k.s.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 18 maja 2017 r., sygn. akt VI Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P.

z dnia 6 grudnia 2016 r., sygn. akt II K [...]

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Analiza treści zarzutu kasacji, a także jej uzasadnienia prowadzi do wniosku, że w istocie jej Autor podejmuje próbę obejścia ustawowego ograniczenia z art. 523 § 2 k.p.k. (K. K. został skazany na karę grzywny). Zdaniem Sądu Najwyższego jedynie dla pozoru, sformułowano w kasacji zarzut naruszenia art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. określającego jedną z bezwzględnych podstaw odwoławczych. Zarzut ten w realiach sprawy, należy uznać za oczywiście bezzasadny. Słusznie wskazano w odpowiedzi prokuratora na kasację, że zarzut kasacji *de facto* odnosi się do oceny czynu w kontekście wypełnienia znamion czynu zabronionego. Obrońca odmiennie niż Sąd Okręgowy w K., interpretuje art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych, co tak naprawdę sprowadza się do oceny czy K. K. w dacie czynu swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego, określonego

w art. 107 § 1 k.k.s., czy też takich znamion nie wyczerpał. Taka ocena prezentowana przez obrońcę w kasacji mieści się jedynie w zakresie przepisu art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. określającego negatywną przesłankę procesową (czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego). Jednakże ta jednostka redakcyjna (art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.) nie została ujęta w katalogu okoliczności wyłączających postępowanie, o jakich mowa w przepisie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. Innymi słowy zaistnienie okoliczności wyłączających postępowanie, o jakich mowa w art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., nie stanowi bezwzględnego powodu odwoławczego w rozumieniu art. 439 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k., rozstrzygnął jak w postanowieniu.

aw